

Pere Arquillué: «L'obra és un cant a l'esperança»

El Teatre de Salt presenta avui
«El silenci del mar», de Vercors

DANI CHICANO / Salt

● La primera coproducció dels tres centres d'arts escèniques de la Generalitat que no són a Barcelona (Terrassa, Reus, i Salt i Girona), *El silenci del mar*, de Vercors, arriba avui (21.00 h) al Teatre de Salt, després d'haver-se estrenat a Terrassa i haver fet estada a la sala Muntaner. La protagonitza, entre d'altres actors, Pere Arquillué.

El silenci del mar la va escriure el 1941, en plena ocupació alemanya de França, Vercors, pseudònim de Jean Bruller, que la va concebre primer com a novel·la breu, i en va fer l'adaptació teatral el 1949. Carles Martínez va fer arribar el text fa uns sis anys a Miquel Górriz i Pere Arquillué, que s'hi van interessar, i van veure fa poc la possibilitat de posar-lo en escena.

L'obra explica la història d'una família francesa que es veu obligada a acollir un oficial nazi, i manté la seva resistència per la via del silenci, la qual cosa, per l'actor protagonis-

ta de l'obra, Pere Arquillué, que fa el paper d'oficial, constitueix «un cant a l'esperança», perquè demostra que «hi ha maneres de resistir efectives que no es basen en la violència.» L'oficial que encarna Arquillué presenta una paradoxa ja que, tot i la barbàrie nazi, es tracta d'algú culte i educat: «És un personatge ambigu i contradictori, perquè en el fons es tracta de l'invasor, però sembla que té un fons apreciable com a persona i intel·lectual. És un home molt ben educat, culte, un pèl ingenu, que creu que ajuntant els dos països faran una gran Eu-

L'oficial nazi i els seus amfitrions forçats, l'oncle i la neboda. / GEMMA MIRALDA

ropa, però quan veu el que els seus mateixos companys fan, no li queda cap altra opció que anar a morir.» De fet, per a l'actor, aquesta paradoxa ha estat el més complicat a l'hora d'afrontar el personatge perquè aquest sigui autèntic: «Ha estat difícil aconseguir que la bonhomia fos certa, que no fos un posat forçat per guanyar-se la gent, sinó que realment ell és així. És complicat perquè diu alguna cosa que sembla monstruosa, tot i que sigui tan educat, culte, amable i raonable, fins a cert

punt.»

L'actor explica que cada nit l'oficial, que té una lleu coixesa, davant el silenci dels seus amfitrions (Míriam Alamany i l'actor gironí Xicu Masó), engega els seus soliloquis sobre temes diversos, com ara l'art, la música, la literatura, alguns paisatges, o evocant el seu lloc de naixement i, tot i que aparentment l'oncle i la neboda que habiten la casa no responen, entre l'oficial i la dona s'estableix alguna mena de vincle que l'oncle, que és el narrador, observa amb preocupació,

però que el silenci, que al final és el guanyador, esclafa sense remei.

Arquillué afirma que el repartiment i la resta de l'equip artístic és molt potent, i que ho havia de ser per afrontar «una peça que són tot just trenta pàgines i que, per tant, és un material molt fi, molt delicat, com una petita joia de la qual s'ha de tenir molta cura». La versió que posen en escena és una combinació de la novel·la, de l'obra de teatre —que no tenen el mateix final— i del film que el 1947 en va fer Jean Pierre Melville.

Teatre de la Selva fa «Primer amor» a La Planeta

● Girona. La companyia lloretenca Teatre de la Selva presenta avui (22.00 h) a la sala La Planeta de Girona la versió teatral que han fet de la narració *Primer amor*, de l'escriptor i dramaturg irlandès Samuel Beckett. La peça, que la companyia selvatana va estrenar el mes passat a l'Espai XXS de Lloret de Mar, està interpretada per Marc Bertran, Joan Romà Ortiz i Pere Box, que també n'és el director. *Primer amor*, que Beckett va escriure en francès l'any 1946—publicada el 1970— per aconseguir distanciament, explica la història d'un home que parla de manera compulsiva. L'obra narra com, després de morir el seu pare, el fan fora de casa, es converteix en un rodamón i, a contracor, s'enamora d'una prostituta; s'instal·la a casa d'ella i la deixa prenyada, i en marxa quan sent el plor del fill en néixer. / EL PUNT

Sorkun presenta a la Vietnam un disc fet al desert californià

X. CASTILLÓN / Riudarenes

● La cantant basca Sorkun presentarà aquesta nit a la sala Vietnam de Riudarenes el seu tercer disc, *Sorkun & Vice Presidents* (Pias Spain), enregistrat al desert californià. El concert està anunciat per dos quarts d'onze i l'entrada costarà 6 euros. Com a teloner, hi haurà el grup Moksha, de Sant Celoni, el guitarrista del qual, Ivan Martín, ha compost la música de l'últim tema del disc, *Bi gizonak*. Sorkun també ha col·laborat en el nou disc de Moksha.

«Aquest és un disc molt més dur que l'anterior. L'objectiu en aquest cas era fer un disc per al directe, lleuger de composició, però amb un so molt greu, que contrasta amb la meua veu, sempre melòdica. Cada disc és una història diferent i jo disfruto molt fent en cada moment el que em ve de gust», explica Sorkun. Si en el seu disc anterior, *Duna* (2005), hi havia un saxo baríton, teclats i tres veus, en aquest nou disc tot queda reduït bàsicament a guitarra (Kanda), baix (Atxus) i bateria (Home). Han estat

Sorkun i els Vice Presidents, de viatge per Califòrnia. / WWW.MYSPACE.COM/SORKUN

els seus músics habituals durant tota la seva trajectòria en solitari, iniciada amb *Onna*, el 2002, després d'haver estat la cantant de Kashbad i col·laboradora de Fermin Muguruza. Des de fa un any i mig, els tres músics tenen el seu propi grup, els Vice Presidents, amb una maqueta i un disc editats, i ara Sorkun no ha necessitat buscar cap altre títol per al seu tercer disc. N'hi havia

prou amb *Sorkun & Vice Presidents*, acompanyant a la portada la imatge d'una nina sense braços, creada per Diana Pérez. «Amb el disc anterior vaig acabar farta de veure la meua cara a la portada i a tot arreu. A més, em sento molt identificada amb aquesta nina.»

L'aventura californiana va començar per suggeriment d'Alfredo Hernández, que havia estat bateria de Queen Of The Stone

Age (QOTSA). Sorkun i la seva banda van estar treballant durant tres setmanes als estudis Unit A Recording & Arts, al mig del desert de Palm Spring, on QOTSA van gravar el seu primer disc. El productor va ser Robbie Owen i, en un dels temes del disc (*Death song*), hi col·labora un indi apatxe. «Abans d'anar a Califòrnia vaig llegir en un llibre sobre els indis americans que cada

apatxe escriu una cançó per al moment de la seva mort. I un cop allà, per casualitat, vam contactar amb aquest indi. En aquest disc hi ha hagut moltes connexions com aquestes que semblen casualitats... o causalitats, i també s'hi pot notar molta màgia.» Al marge del seu disc, Sorkun continua col·laborant amb gent molt diferent, com ara el raper irunès d'origen guineà Rushblacka.

Dinosaurios actua a La Mercè, amb entrada lliure

● Girona. Dinosaurios, grup musical catalano-argentí, presentarà avui al vespre, a 2/4 de 8, el seu concert *Volver... no es un tango*. L'acte tindrà lloc a l'auditori del centre cultural La Mercè, amb motiu de Girona, Temps de Flors i coincidint amb el desè aniversari de la formació. Es tracta, segons ells mateixos, d'un altre «petit reconeixement a Girona i la seva gent». El concert serà presentat pel llibreter Guillem Terribas i l'entrada és lliure. / L.P.

El pla de cultura d'Olot, a debat

● Olot. L'Institut de Cultura d'Olot ha organitzat per avui una jornada participativa oberta a tothom per analitzar els reptes que planteja el pla de cultura local. La jornada tindrà lloc a l'Hospici (9.30 h) i s'estructura en diverses taules de debat, sobre creació, memòria, cohesió social i desenvolupament. / X.C.